

Beeld/spraak

Frank BAHNMÜLLER / Jozefien VAN HUFFEL

MARIEKERKE | Achthonderd lichtjes aan de Schelde in achthonderd speciaal ontworpen glaasjes. Een voor elk jaar uit het bestaan van de Onze-Lieve-Vrouw-parochie aan de oever. Parochianen verspreidden het vuur, met man en macht, maar toch ingetogen. De herinneringen en de wensen dachten ze erbij. Mannen in historische kostuums staken ook een kaarsje aan. Voor iedereen die ooit met de parochie meeleefde, maar al lang vergeten is? De Schelde telde in het voorbijgaan de lichtjes. En dacht terug aan achthonderd jaar vreugde en troost.

De ongeschminkte ochtend

Thee & Televisie

Marcel VAN NIEUWENBORGH

„Vlaanderen heeft nu op televisie ook een ochtendjournaal. Wie had dat nog durven dromen? Was het wachten op een nieuwe hoofdredacteur die het duidelijk wat verder zoekt dan het opleuken van de informatie? Of hebben we het mede te danken aan de komst van de Woestijnvissers op VT4?

De schalkaards zijn duidelijk niet van plan op de vernieuwde zender echt nieuws te brengen. Ze zullen het moeten hebben van infotainment. Het zal allemaal leuk en simpel moeten zijn. Daarbij dwingen ze de openbare omroep om het onderscheid te maken en zijn informatie-taak ernstig te nemen. Wie betrouwbare informatie zoekt en uitleg wil over de onderwerpen die de kijkers ook daadwerkelijk aanbelangen, zal op de openbare omroep moeten afstemmen.

De VRT zendt nu tussen 6 en 9 uur *De Ochtend*, het spraakmakende actua-programma van Radio 1, ook uit op Eén, met beeld. Vroeg opstaan hoeft zelfs niet, uw recorder doet dat vandaag voor u.

De Ochtend wordt afwisselend gepresenteerd door vier presentatoren in twee duo's: Lisbeth Imbo & Jonas Muylaert en Sara Van Boxstael & Bert Rymen, een voor een kwaliteitsjournalisten die hun gasten op een vriendelijke maar doordachte manier ondervragen, zonder zelf te willen scoren of de tanden te tonen,

zoals hun collega's van *Terzake* wel eens willen doen. De gesprekken worden optimaal in beeld gebracht en de kijker wordt ook een bescheiden blik achter de schermen gegund, want er staat ook een cam in de *green room*, waar de gasten ontvangen worden. Veel stelt dat niet voor.

Het ziet er niet naar uit dat die gasten met elkaar op de vuist zullen gaan. Tenzij dan over de laatste croissant of het laatste kopje uit de koffiethermos die op een ziekenkamerwagentje de avond voordien is klaargezet. Vermoedelijk wordt hier de indruk gewekt dat de VRT zorgvuldig omspringt met zijn dotatie.

Op het scherm wordt ook tekst weergegeven: de opmerkelijkste quotes uit de gesprekken, het overzicht van de kranten (die de dag daarvoor hun inspiratie vaak uit *De Ochtend* hebben gepuurd), het weer en het verkeer tijdens de ochtendspits. De ladder op de E40 neemt de kijker in zijn fauteuil er graag bij. Alleen is de muziek die in *De Ochtend* wordt gedraaid veel te luid. Dat is al vaker opgemerkt door goedmenende luisteraars, maar daarvoor zijn ze op Radio 1 Oost-Indisch doof.

De Ochtend zal zich van alle andere duidingsprogramma's op de openbare omroep ook onderscheiden doordat het elke werkdag, vakantieperiode of niet, op antenne gaat. Terwijl de collega's op televisie, als er maar een bruggetje te maken valt, dat niet links laten liggen. Die

ijver is een goede zaak voor het functioneren van onze instellingen. Je stelde de jongste tijd immers vast dat, als de bevolking iets door de strot diende te worden geramd, er werd gewacht tot er geen *Terzake* was, waarin men het risico liep om uitleg te worden gevraagd.

De Ochtend op televisie is meteen ook een opwaardering van de radio waar men bij de openbare omroep nodig aan toe is. Bij de jongste – overigens voortreffelijke – uitzendingen van Klara die tijdens de Koningin Elisabethwedstrijd voor viool op het scherm werden gebracht, viel in de geïmproviseerde studio het puntenbord in elkaar. Zulks stond in schrille tegenstelling tot de extraatjes die op dezelfde VRT aan het Eurovisiesongfestival zijn besteed.

Het optreden van presentator Peter van de Veire was zonder meer hufterig. De man kon het zich veroorloven om niet enkel onsmakelijke grappen te vertellen, maar bovendien, als gevolg van een weddenschap, als presentator van de Belgische punten een persoonlijke nonsensicale toevoeging te doen over „jurken van den Aldi". Het meest verontrustende is daarbij dat de woordvoerder van de openbare omroep er als de bliksem bij was om, in een communiqué, de heldendaad te vergoelijken. Ik kan me niet voorstellen dat iemand als Van de Veire in een openbare omroep van onze buurlanden daarmee zou weggelaten. We blijven ons verbazen.„